

29. november 2024
brev 1

Kære Matthoens,

Nu er det ved at være jul igen, og så plejer børnene på skolerne at finde deres julekrybber frem. Sidste år blev det noget værre rod!

De blander det hele sammen. Hønt i det ene hjørne og kør i det andet. Og i Spanien er der endda nogen, der stiller en lille mand, der skider i et hjørne. Og nisserne! Hvad skal de gøre godt for?

Det må stoppe! Jeg kan ikke holde det roderi ud! Du og jeg, Matthoens, vi ved, hvordan det var.

Det er os, der har skrevet opet hele ned. Vil du ikke hjælpe mig med at fortælle det til børnene, så de får styr på de julekrybber?

Venlig hilsen
Lukas

29. november 2024 / 2

Kære Lukas,

Træk vejret gamle ven. Det hjælper!
Og så stemt er det vel ikke?

Vi er jo heller ikke enige om, hvad
der præcis foregik i ~~at~~ Betlehem
for 2000 år siden. Du ser det
på den ene måde. Jeg ser det på
den anden.

Når det er sagt, så synes jeg
selvfølgelig, det er en god ide
at lære børn noget. Det er
kun godt, at de bliver klogere.

Jeg tager fat i Gabriel.

Mange hilsne
din gamle ven
- Mathias -

2. december 2024
. brev 1

Frygt ikke!

Sådan siger jeg altid, første gang jeg møder folk. De har det nemlig med at blive forstrøkkede, når jeg pludselig står i deres stue. Det havde de ikke lige tegnet med.

BUM!

Pludselig står jeg der bare.

Jeg er Gabriel, og jeg er Guds vigtigste sendebud.

Men det tror jeg, at de engang imellem glemmer i himlen. Nu ser de mig nok mest som et postbud. "Gabriel! Afløber dit! Hent dat!" siger de.

I gamle dage var det kun vigtige beskeder fra Gud, jeg skulle afløvere til menneskene. Nu er det beskeder fra alle og enhver. Tag fx Lukas og Matthæus. Kender I dem? De har skrevet hver deres lille bog i den store bog, der hedder Bibelen. Og nu vil de have mig til at flyve med breve til jer. SUK!

Det var ikke lige en del af min december-plan. Jeg havde faktisk tænkt, at jeg skulle

slappe af og se julekalender sammen med de små engle.

Men så fik Lukas pludselig den ide, at der skal ryddes op i alle julekrybberne. Fisk og tyrværkeri! Så røg hyggen med de små.

Det er ikke fordi, jeg ikke gider lave noget. Jeg ELSKER, når Gud sender mig afsted med beskeder. Og jeg synes det er så herligt, når jeg skal fortælle nogen, at de skal have et barn. Det har jeg gjort et par gange. Det er virkelig sjovt at se dem i hovedet, når jeg siger: "Du skal simpelthen ha' et barn!"

Nogle af dem bliver virkelig glade. Og så er der dem, der bliver noget overraskede. Sådan var det med Maria. Men det var nok fordi, det var Gud, der skulle være far til hendes barn.

HIMMEL OG HALLOJ!
Det var jo et brev om Maria og Guds barn, jeg skulle give jer. Værsgo! Og nåe ja - Der er også en pakke med. Noget som I vist skal hange op i klassen, men det kan I læse mere om i et andet brev.

- G -

2. december 2024
brev 2

Kære børn,

Har Gabriel givet jer pakken?

Det ser måske ikke ud af så meget, men det er i virkeligheden et super smart julekrybbe-ordnings-redskab. Hvad siger I så?

Jeg elsker, når der er orden i sagerne, og helt ærligt, så har jeg set på julekrybber de sidste 1000 år, og det ser ikke for kønt ud.

Det er som om, at alle er ligeglade med, hvad mig og Matthæus har skrevet i Bibelen. Hvad nu hvis jeg pludselig fandt på, at det var meget bedre, at Pippi Langstrømpe havde en kat i stedet for en abe? Eller hvis Villads pludselig ikke boede i Valby, men i Brøndbyvester?

Det kan man da ikke bære!

Nå men julekrybbe-ordnings-redskabet fungerer sådan, at Gabriel kommer med et brev til jer hver skoledag frem mod jul. I brevet er der en figur til jeres krybbe. Altså en, som vi mener, skal være med.

Når I går på juleferie, har vi ryddet op i alt julekrybbe-roofet. Det glæder jeg mig til!

Venlig hilsen

fra Lukas og selvfølgelig også Matthæus

3. december 2024
brer 1

Kære børn,

Har I hængt jeres julekrybbe-ordnings-redskabe op i klassen? ... eller... jeg har lovet Matthæus bare at kalde det en julekrybbe-plakat.

Han syntes, at jeg lod lidt skræpe i breret i går. Så undskyld mig. Jeg holder bare styr på, hvad der hører til hvor, men det er der åbenbart nogen, der ikke bryder sig om. Og det er jeg da ked af.

Men nok om det. Lad os i stedet se på dagens figur. Ved I, hvem hun er? I får tre ledetråde:

Hun er nogens mor

Hun har mødt en engel

Og så er der også nogen, der kalder hende for Mariam.

Det er Jomfru Maria. Hende, som fik besøg af Gabriel og fik at vide, at hun skulle føde Jesus. Det lille barn, som blev meget vigtig i kristendommen.

Skøn kvinde.

Det er ikke alle, der tager det så pænt at gå at vide, at de er blevet gravide bare sådan rapti.

Men sådan er det med Maria. Hun er rolig, kærlig og betænksom. Virkelig en beundringsværdig kvinde. Så hun er ganske enkelt ikke til at komme udenom, når vi taler julekrybber. Derfor sætter jeg hende altid midt i det hele ♥.

Venlig hilsen Lukas

3. december 2024
brev 2

Hummus og håndtasker!

Ahhh.... rolig og rolig.... Jeg blev da nødt til at sige 'Frygt ikke!' rigtig mange gange, dengang jeg besøgte Maria med beskeden fra Gud.

For hun blev helt rundt på gulvet, da jeg sagde: "Du skal være mor til Guds barn!"

Der gik liige noget tid, før hun havde sundet sig. Og det kan jeg faktisk godt forstå.

- G -

4. december 2024 / 1

Kære børn,

Han her! Ved I hvem han er?
Lukas taler meget om Maria. Men Jo's synes,
han er vigtig. Han blev nemlig Jesus' farfar.
Og en rigtig god en faktisk.

Til at begynde med, blev han godt gammeldags
arnig over at høre, at den pige, han skulle
giftes med, skulle føde et barn, der ikke
var hans. Det var en stor kamel for ham
at sluge. Og det forstår man jo egentlig
godt.

Men Gabriel sneg sig ind til ham en nat og
hviskede i hans øre, at barnet var Guds.
Og så gled kamelen ned.

Josef var af Kong Davids Slægt. Kender I
ham? Han var en virkelig konge. Og deres
slægt kom fra byen Betlehem. Det var derfor,
at Josef og Maria skulle forlade Nazaret
og rejse til Betlehem. Det var dengang
Kjæseren ville tælle sit folk. Man skulle
nemlig tælle i den by, hvor ens slægt
var fra.

Josef var en god mand, som I to. Han passede godt på Maria og hendes barn. Det viske han dengang kongen ville slå Marias barn ihjel. Har I hørt om det?

Nuvel... Det var sådan, at der udover en konge, som ville tælle sit folk, også var en konge. Han hed Herodes. En dag fik kongen en besked om, at der var født et særligt barn i en stald i Betlehem. Nogle kaldte ham en "kongesøn". Da Herodes ikke selv havde fået nogen børn for nylig, blev han bange. Han var nemlig sikker på, at nogle var ude på at tage magten fra ham. "Det barn skal findes og DRÆBES!" råbte han derfor til sine soldater.

Heldigvis var Gabriel på pletten. Igen sneg han sig ind i Josefs drøm og sagde, at han skulle tage Maria og barnet med til Egypten. Og det gjorde han. I en vældig fart!

Så I kan nok se, at Josef er en vigtig mand. Han skal selvfølgelig være med i krybben.

Mange hilsnes
Matthæus

4. december 2024
brev 2

Lus og lagkage!

Der skal jeg lige love for, at jeg fik en svær opgave. Josef blev godt gal i skralden, da han hørte om barnet, der ikke var hans.

"Frygt ikke!" hviskede jeg til ham, da han sov. "Det er Guds barn."
Og så var Josef næsten helt rolig igen, da han vågnede.

Da jeg skulle fortælle ham om kong Herodes, der ville slå barnet ihjel, måtte jeg finde på noget nyt. Og så sagde jeg: "FRYGT!"

Lige efter sagde jeg "FLYGT!"
Og så var Josef heldigvis klar til at samle alle familiens pakkenelliker, så de kunne komme afsted til Egypten i en rut.
Der var de i mange år. Lige indtil jeg kunne sige: "Frygt ikke! Kong Herodes er død. Så nu kan I godt vende hjem til Nazaret."

5. december 2024

brev 1

Kære børn,

Hvis Matthæus og jeg selv skal sige det, så går vores krybbe-ordnings-projekt forrygende.

Og i dag skal vi så fortælle jer, om et dyr, der fulgte med Josef og Maria hele vejen fra Nazaret til Betlehem.

Matthæus skriver så smukt om det tapere æsel, som bærer Maria på den lange rejse. Uden at klage, uden at blive træt.

Eller... vent lidt...

Hvad siger du, Matthæus? Har du ikke et æsel med i din fortælling? Men jeg er da helt sikker. Jeg ser det lysende klart for mig. Maria klædt i rødt og blåt riddende med sin store mave på æslets ryg...

Siger du, at det skulle være i min fortælling? Nej, det har jeg da aldrig skrevet.

... Men hvor kommer det så fra? Ved profeterne skæg! Det æsel er jo med i julekrybber alle steder.

J må undskyldte os, børn. Matthæus og jeg er jaldet over en ordentlig omgang rof. Det må vi se at få styr på.

J hører fra os senere.

Venlige hilsner
Lukas og Matthæus

5. december

Brev 2

II-aah.

Selvfølgelig skal jeg være med. Tror I selv, at en dame, der er lige ved at føde, kan gå fra Betlehem til Nazaret? Nej nej nej. Der er næsten 150 km.

Det vidste Josef godt, og derfor hentede han mig i stalden.

"Gamle ven. Du har hjulpet mig mange gange før med at bære." Vil du hjælpe mig igen? Denne gang er det noget særligt, du skal bære," huskede han til mig.

Da Maria kom vältende med sin store mave, bøjede jeg mig ned, så hun kunne sætte sig op på min ryg. Og så trppede jeg meget forsigtigt hele vejen til Betlehem.

Den nat, hvor Marias barn blev født, var jeg også i stalden. Jeg lagde mig ned, så hun kunne læne sig op ad mig og få varme fra min krop.

Så selvfølgelig skal der stå et asel i krybben.

II-ahh

6. december 2024 / 1

Kære børn,

I må undskylde, at det hele sluttede lidt hurtigt i går. Men det med øslet tog altså foden på både mig og Lukas. Vi var sikre på, at den anden havde skrevet om øslet i sin fortælling. Men det er der ingen af os der har! Vi ved simpelthen ikke, hvor det kommer fra. Men det giver da rigtig god mening, at det skal være der.

Lukas er stadig så rystet, at han ligger i sengen. Det er svært for ham, når tingene ikke passer sammen, som han gerne vil have det.

Det betyder også, at det bare er mig i dag. Og oh... så tænkte jeg, at jeg måske kunne fortælle om en af de figurer, som faktisk overhovedet ikke hører hjemme i en julekrybbe, og som Lukas virkelig hader. Men jeg synes altså den er sjov. Det er visst.

Jeg kan egentlig godt forstå, at folk sætter visse ind i julekrybbene. Hvis man tænker over det, så bør visse jo på loftet i Staldene.

En anden ting med nisser er, at de har et særligt forhold til dyr. De sørger for, at alle i stalden får det rigtige foder, at dyrenes unger har det godt, og at der ikke er nogen, der bliver syge.

Nisserne kan nemlig tale med dyr. Derfor ved de, hvor køen allerhelst vil klæpes bag ørene. De ved også, at hønd lægger flere æg, hvis ~~man~~ man synger en sang for dem - og at det er svært at være et lille lam i en stor fæflok.

Nu får I nissen, og så må I gemme den rigtig godt i kribben, så Lukas ikke opdager den. Så tror jeg nemlig ikke, at han kommer ud af sengen inden juleaften.

Mange nisse-liløner
Matthæus

9. december 2024
brev 1

Kære børn,

Her har I mig tilbage!

Jeg måtte desværre undvære brevskrivningen i fredags, da jeg ikke havde det så godt. Jeg tror, at... øh, at det må være noget, jeg har spist. Måske en dårlig kekse eller noget.

Nu er jeg på benene igen og heldigvis for det. Matthæus var nemlig lige ved at skrive om hønen i krybken, men der måtte jeg sige STOP!

Høns! I en julekrybbe! Har I hørt noget så gøkkinokket?

Hvad siger du, Matthæus? Spørge børnene? Jamen de svarer jo bare alt muligt sjovt. Hvis det stod til dem, ville de sikkert synes, at legomænd og lod-dykker fint kunne høre til i en julekrybbe.

... Slap af, siger du! Mig? Ved profeternes skæg!

Du kan selv slappe af!

Ah, nu får jeg det skidt igen. Det er som om, I ikke vil gøre det ordentligt. Jeg går op og lægger mig...

9. December 2024/2

Må jeg godt lige sige noget?

Vi var der faktisk først! Altså i stalden. Høns roder rundt efter mad udenfor i løbet af dagen. Og om natten skal de ind i stalden. Det ved alle da!

Dengang for længe siden, var vi alle sammen gået til ro for natten. Der sad vi godt og varmt på hver vores pind, da der pludselig lød et vældigt spektakel. Ind kom en meget nervøs mand og en højt jamrende kvinde.

"Det kommer! Det kommer!" stønnede hun.

Og kort efter var kvindens barn født!

Sikke da en kær lille dreng.

Men vi er jo ikke vant til sådan en uro, så hanen galede pludselig, selvom det var midnat. Og vi høns blev så forfjamskede af at den ståhej, at vi kom til at lægge en hel masse æg lige på en gang og over det hele.

Da hanen var faldet til ro, så han tilfreds på de mange æg og sagde, at det kunne være vores gave til Josef, Maria og barnet. Så kunne de få en lækker morgenmad med blødhogte æg.

Så SELVFØLGELIG Skat der være
høns i en julekrybbe. Uanset hvad Lukas den
gamle hønisse mener.

GOK!

10. december 2024
brev 1

Kære børn,

I dag skal det handle om får og hyrder. Og det kan jeg godt love jer for bliver spændende. Jeg skal færresten milde fra Matthæus. Fik I den? Får-resten...

Nå, spøg til side. Matthæus skulle til tandlægen, så i dag er det bare mig, der skriver.

Det er, hvis I spørger mig, også det bedste, for Matthæus ved ikke en disse om får og hyrder. Han nævner dem ikke med et ord i sin bog.

Men fårene og hyrderne ER vigtige. De var nemlig de første, der fik besked på at komme på besøg i stalden og se den nyfødte Jesus.

Hvor kom den besked så fra, spørger I måske? Og det kan jeg da godt forstå. Der fandtes jo hverken mobiltelefoner eller det der snap tok dittedidat.

Hyrderne lå på en mark langt uden for byen og alligevel rejste de sig op midt om natten og satte kurs mod en stalde langt væk i vild. Hvorfor? Det skal jeg sige jer. Fordi beskeden kom fra Gud. Eller fra de engle, han sendte afsted med beskeden.

Det korte af det lange er, at hyrderne gjorde, som de fik besked på. Og det sætter jeg pris på. Derfor fortjener de også en plads i julekrybben.

Venlig hilsen
Lukas

10. december 2024
· brev 2

Kits og kameluld!

Og sådan var det! Lige pludselig en nat, kaldte Gud på mig:

"Gabriel - du skal flyve ned til hyrderne på marken og sige til dem, at de skal finde min nyfødte søn. Han ligger i en krybbe i en stald. Og når de har set ham, skal de fortælle alle i verden om ham."

Sådan sagde Gud.

"Kan det ikke vente til i morgen tidlig?" spurgte jeg, for de små engle og jeg var midt i et afsnit af julekalenderen.

"NEJ!" sagde Gud surt. "Det kan overhovedet ikke vente! Kan du SÅ komme afsted. Lige nu! Det'vans. Og tag de små med. De vil have godt af at komme ud og få lidt luft."

Når Gud siger sådan, så er der ikke andet at gøre end at adlyde.

- G -

Hej!

11. december

Ved I hvad?

Det er altså ikke rart at være en engel, når man ikke kan synge. Og slet ikke, når ens job er at være med i det store himmelske kor.

Jeg vil hellere være sendebud, for der skal man ikke synge.

Men de siger, at mine vinger ikke er stærke nok endnu til at være sendebud. Og det er jeg ked af.

De andre engle vil nemlig ikke stå ved siden af mig i koret.

"Du lyder som et æsel!"

"Av! Mine ører. Det gør ondt, når du synger."

"Kan du ikke bare lade som om, du synger?"

Sådan siger de til mig.

Den nat, hvor Guds søn blev født, skulle vi alle sammen flyve rundt oppe på himlen og synge om det, der var sket.

Det var så smukt og det lød
fuldkommen himmelsk, kan jeg godt
sige jer.

Men det var nok fordi jeg ikke sang med.

Altså ikke i starten. For ved I hvad?
Gabriel havde set, at jeg bare led som
om, jeg sang. Og han sagde til mig:

"Skam og skum fiduser. Du skal synge
lille engel. Bare giv den gas! (næst skal
vi alle sammen synge, så hele verden
kan høre om det lille barn, der er
blevet født."

Og I kan tro, at jeg sang!

Meget højt ulyd!

Det kunne ,jeg godt li'.

12. december 24

Hallojsa børn.

Jeg ved godt, at I hørte om hyrderne på marken den anden dag, men jeg tror ikke, at I hørte om mig. Hyrden, der næsten gik glip af det hele.

Det sket ligesom Lukas fortalte jer. Alle os hyrder havde samlet vores får. Men lige inden jeg skulle sove, ville jeg talle dem en sidste gang. Og HELDIGVIS for det. Jeg opdagede nemlig, at der manglede ét. Phølse, mit yndlingsfår.

Jeg skyndte mig ud for at lede, schwom det var midt om natten. Jeg havde min stav og en lygte med og så noget foreguf, som jeg ved, at Phølse elsker.

Jeg kaldte og kiggede bag store sten og under små buske, men der var ingen Phølse.

Det var koldt og mørkt, og jeg var lige ved at give op, da jeg pludselig hørte et svagt: MÆÆÆH

Jeg løftede lykten, så jeg bedre kunne se. Og der lå hun. Hjælpeløs og med benene i vejret. Jeg ved ikke, om I ved det, men får vælter af og til. Altså ikke rigtig vælter, men de får lagt sig ned på en måde, så de ikke kan komme op igen uden at få hjælp.

Phølse så på mig med sine store, mørke foreøjne. Det var næste som sagde hun: HJÆÆÆLP MIG!

Heldigvis har jeg prøvet at rejse væltede får mange gange, så det gik ret hurtigt. Da Phølse var kommet på benene, satte vi kurs mod lejren og de andre.

Men da vi kom frem, var der ikke nogen! Hverken hyrder eller får. Phølse og jeg, så forvirret på hinanden. Hvor var alle henne?

I det samme fik Phølse følelsen af noget. Hun snusede til jorden og begyndte at gå. Jeg fulgte efter. Phølse stoppede. Spiste noget fra jorden og så fortsatte hun. De andre hyrder havde lagt et spor af foreguf, så vi kunne finde dem.

Vi gik & gik, og endelig nåede vi frem. Stalden var propfuld af mennesker og dyr. De sagde IH og ÅH.

Og der, midt i dyrenes madtrug lå der en baby.

Phølse så op på mig, og jeg klappede hende på hovedet.
"Godt vi nåede frem i tide, hva' gamle ven! Sikke et fantastisk syn".

Mange hilsener hyrden

13. december 2024
brev 1

Kære børn,

J må meget undskyldes, men Matthæus og jeg har de sidste to dage været på kursus i

Himmelsk Trivsel. Jeg kunne forstå, at J både har fået brev fra en lille engel, der ikke kunne synges, og fra hyrden, der næsten kom for sent. Spændende. Spæn-den-de.

Jeg må dog indskyde, at jeg overhovedet ikke kender til de to. Der var selvfølgelig mange engle og hyrder den nat, så det skal da nok passe, at de var der. Jeg havde ved Gud god tid til at gå rundt og hilse på. Jeg havde jo en opgave. Jeg skulle skrive ALT det vigtigste ned.

Nok om det. Nu til dagens figur. En ko.

Jeg ved simpelthen ikke, hvad den bestiller i en julekrybbe. Jeg har i alt fald ikke skrevet om den i min bog. Hvis det er op til mig, kommer den ikke ind i stalden til Maria og hendes barn.

Jeg kryder mig simpelthen ikke om køer. De ser ud som om, de sover med åbne øjne. De står bare der og glor dumt. Og så laver de kokasser. Det er virkelig ulækkert, og har intet med en kasse at gøre.

Adr!

Har du skrevet om den tåbelige ko, Matthæus? Eller er den endnu et af de dyr, der bare har sneget sig ind?

Venlig hilsen
Lukas

13. december 2024/2

Hej børn,

Det er mig - Matthæus - igen.

Nej! Jeg har ikke skrevet noget om en
ko i min bog. Det kunne jeg nu
godt have gjort, for jeg kan faktisk
veldig godt lide køer. Jeg synes, de
ser rart ud. Og så laver de mælk,
der kan bruges til en hel masse.

Det tror jeg godt, at Maria og Josef
kunne bruge til noget.

Men I må selv bestemme, om I vil
have en ko i jeres julekrybbe.

Nu ved I, at det altså ikke er
noget, mig og Lukas har skrevet om
i vores bøger.

God weekend fra mig - der er på vej
til et herligt julemarked.

- Matthæus -

PS: Måske kan jeg finde en ny nisse...
😊

16. december 2024

Hej børn,

Jeg fandt desværre ikke en nisse på
Julemarkedet. Men jeg fik mig et par
skønne uldsokker. Og så fandt jeg
en virkelig sjov julegave til Lukas.
Jeg siger ikke, hvad det er. Men jeg
tror også, at I vil synes, den er sjov.

Nok om det... I dag skal det handle om
min bog og om noget, som Lukas slet
ikke skriver om i sin: De visste gæster,
som kom på besøg nogle dage efter, at
Jesus var blevet født. De vise mænd fra
Østland. Har I hørt om dem?

De drog afsted for at finde Guds søn, for
ham ville de se.

Først tog de op til Kong Herodes, der var
landets konge. De havde nemlig hørt, at
det var en kongesøn, der var blevet født.

Men kongen havde ikke fået nogen søn,
så han blev godt og grundigt bange.
"Var det mon en, der ville være konge lige
som ham selv?"

Det måtte der sættes en stopper for!

Så han sagde til de vise mænd,
at han gerne ville vide, hvor den nyfødte
kongedøn var.
"Du kan jeg bedøve ham og give ham en
fin gave," sagde kongen med et lamort
smil til de vise mænd.

Da de vise mænd havde fundet den lille,
og givet ham nogle fine gaver, ville de rejse
tilbage til kongen og fortælle ham, hvor
barnet var. Men heldigvis nåede Gabriel at
hvise til dem, mens de sov, at kongen
slet ikke ville give barnet en gave. Han
ville slå det ihjel!

Så de vise mænd tog ikke tilbage til
kongen. De skyndte sig i stedet at rejse
hjem til deres eget land og red en stor
bue uden om kongeslottet.

Og Josef flygtede sammen med Maria
og barnet til Egypten.
Men den historie kendes I jo allerede.

Mange lykøns
Matthæus

17. December 2024

Hej Børn ✨ ✨ ✨

Jeg tror det er bedst jeg lige bryder ind her.

Det er meget fint, at mig og nogle af de andre vise mænd fik plads i Matthæus' bog. Men jeg syntes måske, at han skrev lige lidt om det. Altså når man tænker på, hvor vigtige gæster vi var.

Jeg er stjermetyder. Jeg bruger min kikkert og ser på stjernerne og så ved jeg en masse om universet. Det er det jeg er allerbedst til. Når jeg er rigtig god, så er det næsten som om, at jeg kan forstå ting, som stjernerne gerne vil fortælle. Om fremtiden og om ting, der skal ske.

Og det var præcis det, der skete, dengang da vi rejste hele vejen fra Østerland til Betlehem.

Det var en helt almindelig aften. Jeg havde lavet en god kop te og var gået op øverst i mit stjernekyggetårn, for at se på nattehimmelen. Pludselig blev det helt lyst. En stjerne, som jeg aldrig nogensinde havde set før, strålede som en sol ude i horisonten.

Jeg vidste, at det måtte betyde noget vigtigt. Stjernen blinkede, og jeg syntes næsten, at jeg kunne høre den kalde: "Skynd jer at komme. Der er blevet født en kongesøn". Og når stjernerne taler, er det altid en god ide, at gøre som de siger. Jeg sendte bud til de andre vise mænd, om at vi skulle pakke vores ting og skynde os afsted. Hen til stjernen og det barn, den gerne ville vise os.

Strålende kilsner

Stjermetyderen fra Østerland ✨ ✨ ✨

18. december 2024
brev 1

Kære børn,

Så er den gal igen. Endnu et dyr, der vil møde mig
ind i julekrybben. Hvad skal det ikke ende med?
Krokodiller og karniner? Pingviner og pindsvin?

Flodheste og fladfisk?

Jeg troede, at ideen var, at der skulle ryddes op.

Og så kommer den her. En kamel.

Det magter jeg ikke.

Jeg går i seng!

Så må Matthæus få styr på det her roderi, der helt
nikkert kommer fra hans bog.

God nat!

Lukas

Onsdag 18.12.24/2

P.H. Sikke et fæ. Får I mange breve fra ham?

Han virker certig talt som en kedelig type.

Men han har ret i en ting. Jeg er en kamel. Og det er jeg stolt af.

Kamelen er seje. Vi er som skabt til at bære tunge ting. Vi har en indbygget drikkeudruk i vores pulden, og hvis der kommer en sandstorm midt ude i ørkenen, så lægger vi os bare ned og tager den heelt med ro. Det kunne ham Lukas lære noget af.

Derfor var det selvfølgelig også mig, stjernefyderen og hans venner tog med på deres lange rejse til Betlehem.

Tror ham Lukas måske, at de kunne slæbe på al deres habengut selv? Ha! Så var de ikke kommet længere end til postkassen ved deres stjernekyggetårn.

Nej, jeg bar det hele. Både kufferten, mad, stjernekyggetårn, kort og det vigtigste - en masse gaver. Og sjældent er noget blevet båret så flot, hvis jeg skal sige det selv. Uden mig var det aldrig gået, så selvfølgelig skal jeg have en plads i julekrybben.

Solskinshilsner

Fra kamelen

19. december 2024
Brev 1

Kære børn,

Lukas er blevet god igen. Jeg har givet ham en stærk kop kaffe og en skål pebenødder. Og så talte vi om tingene.

Jeg sagde, at jeg selvfølgelig godt ved, at han gerne vil have ryddet op og taget nogle ting UD af julekrybben. Ikke have flere ting IND!

Men jeg kan faktisk godt lide det. Jeg synes, at alle de ting, der er der nu, passer godt ind. Synes I ikke også?

Jeg håber, at I får en dejlig dag. ☺
Hilsen Mathias

19. december 2024
brev 2

Hat og halefjer!

Altsåeee.....

Jeg vil godt lige fortælle jer noget. Faktisk, så siger folk, at det var tre hellige konger, der besøgte Maria og Jesus dengang i stalden.

Og ved I, hvad de havde med i gaver?
Guld, røgelse og myrra. Sådan! Fine sager.
Og ikke sådan noget, man bare kan bestille på nettet. Det var sådan nogle ting, som almindelige mennesker ikke har råd til at købe. Det er kun konger, der har så mange penge. Så derfor siger folk rundt om i verden, at det var tre konger. Ikke vismænd og ikke stjernetydere.

Og ved I hvad? Folk har også givet dem name. Kan I gætte, hvad de hedder?
De hedder: Kaspar, Melchior og Balthazar.
Og ved I så, hvor folk mener, de kommer fra?

Østerland siger I nok. Men hvor ligger det?
Det er der ingen, der ved. Men så var der nogle kloge folk for længe siden, der sagde, at de rige konger da skulle komme

fra hver sin verdensdel:

Europa, Asien og Afrika.

For selvfølgelig skulle der komme nogen fra HELE verden og se Guds Søn.

Det er klart.

Og dengang man fandt på at give dem navne, kendte man kun til Europa, Asien og Afrika.

Tre verdensdele + tre dyre gaver = tre konger.

Smart ikke!

- G -

20. december 2024

brev 1

Kære børn,

En nat for længe siden, stod jeg højt på himlen. Det er mit job, skal jeg sige jer.

Jeg er nemlig stjernen *STELLA* og selvom man kan se fra den ene ende af verden til den anden heroppe fra, er det ikke altid, der sker noget spændende.

Men lige præcis denne nat fik jeg øje på en mand og en kvinde, der langsomt bevægede sig gennem mørket mod en stald i udkanten af Betlehem.

Jeg ved ikke hvorfor, men der var noget ved dem, der gjorde mig nysgerrig. Så jeg bevægede mig langsomt hen over himlen, indtil jeg stod lige over stalden & kunne ligge ned til dem.

Og nu var det ikke bare manden og kvinden - der var også et lille nyfødt barn. Og nej, hvor var han bedårende! Fine bløde kinder kinder og det vidunderligste krollede hår.

"Stella," sagde jeg til mig selv. "Det skønne barn må du simpelthen fortælle verden om."

Jeg havde på fornemmelsen, at han godt kunne gå hen og blive til noget stort.

Så jeg skruede helt op for mit stjernelys. På den måde kunne stjernetyderne nemlig helt sikkert få øje på mig, og forstå mit budskab.

Stella *

20. december 2024

brev 2

Kære børn,

Endelig kan vi sætte hovedpersonen på plads i krybben.
Jesus, en fin lille dreng af Kong Davids slægt.

Er han ikke et fantastisk syn?

Desværre er vi IKKE kommet i mål med oprydningen.

Der er stadig køns i det ene hjørne, køer i det andet
og nu også kameler i det tredje. Her må jeg sukke dybt,
selvom det nok ikke kan være anderledes.

Men lov mig, at I ikke putter alt muligt andet rod
ind i krybben.

Nej, hov! Hvad er det der?

Det ligner...

En nisse...

Hvor kommer den fra?

Maaa-tthæus...

Er det dig, der har givet børnene den? Det er det ikke i
orden! Vi aftalte jo...

Jeg magter det ikke...

Jeg må vist hellere lige hvile mig...

20. december 2024 / 3

Hej børn,

Det er mig, Mathias. Lukas skal lige sunde sig over det med ussen. (I skulle have det hans ansigt, da han så den). Han skal nok hurtigt blive klar og god igen inden juleaften.

Jeg må faktisk sige, at jeg har lært noget denne december. Og det er, at det godt kan være mange forskellige dyr og ting inde i en julekrybbe, uden at det ødelægger fortællingen om den nat, Jesus blev født.

Så I skal bare fylde ind. Også selvom Lukas nok ikke helt ser det på samme måde.

Jeg håber, at I alle sammen får en dejlig ferie og en god jul.

Mange julekrybbe-lilnes fra Mathias og selvfølgelig også fra Lukas, der allerede ser ud til at have det bedre.

* PS: Jeg skal lilsse fra Gabriel. Han ønsker jer en god jul. Han havde desværre ikke tid til at skrive et brev selv i dag. Han sagde noget om, at han skulle klippe julepynt sammen med de små.